

Verslag informele Ecofin Raad (18 december) te Parijs

Op donderdag 18 december heeft een ingelaste informele Ecofin plaatsgevonden te Parijs. De belangrijkste aanleiding voor het inlassen van deze informele Ecofin was het gegeven dat in G20 verband al op zeer korte termijn een vervolg dient te worden gegeven aan de conclusies van de top van de wereldleiders in Washington van 14 en 15 november j.l. . Een tweede onderwerp van gesprek waren de maatregelen die lidstaten nemen in reactie op de crisis. Ook is gesproken over de financiering van het pakket ter ondersteuning van Letland. Speciale gasten bij de informele Ecofin waren de heer Strauss Kahn (managing director van het IMF), de heer Draghi (voorzitter Financial Stability Forum) en de heer Trichet (president van de Europese Centrale Bank).

Vervolg G20 proces

In Washington is afgesproken dat op 2 april opnieuw een bijeenkomst zal plaatsvinden op het niveau van de regeringsleiders. Voor die tijd moet er belangrijke vooruitgang zijn geboekt. In januari zal de voortgang van de werkgroepen worden besproken. Hoe dit zal plaatsvinden is op dit moment nog onduidelijk. Met het oog hierop is in Parijs, aan de hand van discussiepapers die door het voorzitterschap waren opgesteld (zie bijlage), gesproken over:

1. Internationaal Early Warning System/ Samenwerking IMF/FSF
2. Niet-coöperatieve rechtsgebieden
3. De middelen van het IMF

1. Internationaal Early Warning System/ Samenwerking IMF/FSF

Er bestond brede steun bij de lidstaten voor de voorstellen in het voorzitterschapsmemo over verbetering van de early warning functie van het IMF. Deze voorstellen behelzen onder andere de verplichtstelling van financial sector assessment programs (FSAPs), een verdieping van de financiële sector expertise bij het IMF en een betere samenwerking tussen het FSF en het IMF.

2. Niet-coöperatieve rechtsgebieden

Daarnaast was er brede overeenstemming over het feit dat snelle voortgang op het gebied van de niet-coöperatieve jurisdicties geboden is, onder andere met het oog op het bestrijden van witwaspraktijken, terrorismefinanciering en de ontduiking van belasting. Wel werd hierbij gewezen op het feit dat een aantal lidstaten achterloopt bij het implementeren van de anti-witwasrichtlijn. Verder werd breed onderschreven dat voortgang op dit dossier niet mogelijk is zonder dat de grote economische machtsblokken in de wereld hier druk achter zetten. De verklaring van de top in Washington van 14 en 15 november j.l. biedt wat dat betreft een goed perspectief.

3. De middelen van het IMF

Door de huidige crisis is het beroep op de middelen van het IMF sterk toegenomen. Inmiddels is al \$ 40 miljard gecommiteerd en het valt zeker niet uit te sluiten dat in de nabije toekomst meer landen een beroep zullen gaan doen op het fonds. Uit de vergadering bleek dat bij de lidstaten een positieve grondhouding bestaat ten aanzien van een verhoging van de middelen van het fonds, indien een dergelijk verzoek zou worden ingediend en het verzoek gebaseerd wordt op een degelijke analyse van de behoeften.

Maatregelen ter ondersteuning van de economie.

Tijdens de informele Ecofin Raad is de stand opgenomen met betrekking tot de maatregelen die de lidstaten hebben genomen ter ondersteuning van de economie. Het algemene beeld is dat lidstaten al heel veel gedaan hebben ter ondersteuning van hun economieën. De ondersteuning valt uiteen in drie categorieën: maatregelen ter ondersteuning van de financiële sector, het laten werken van de automatische stabilisatoren en additionele budgettaire maatregelen. Vanuit de ECB en de Commissie werd aangegeven dat herstel van de werking van de financiële markten prioritair is. De maatregelen die genomen zijn, waren noodzakelijk en beginnen effect te krijgen. Sinds 12 oktober zijn de spreads op de interbancaire markt fors gedaald. Ze zijn echter nog steeds hoog in vergelijking met historische gemiddelden. Het gevoel rond de tafel was dat gegeven het feit dat Lidstaten zich bereid hebben getoond om te herkapitaliseren en gegeven de beschikbaarheid van uitgebreide garantieregelingen, er ruimte en vertrouwen zou moeten zijn bij banken om de kredietverlening te normaliseren.